

PROP DE VOSALTRES

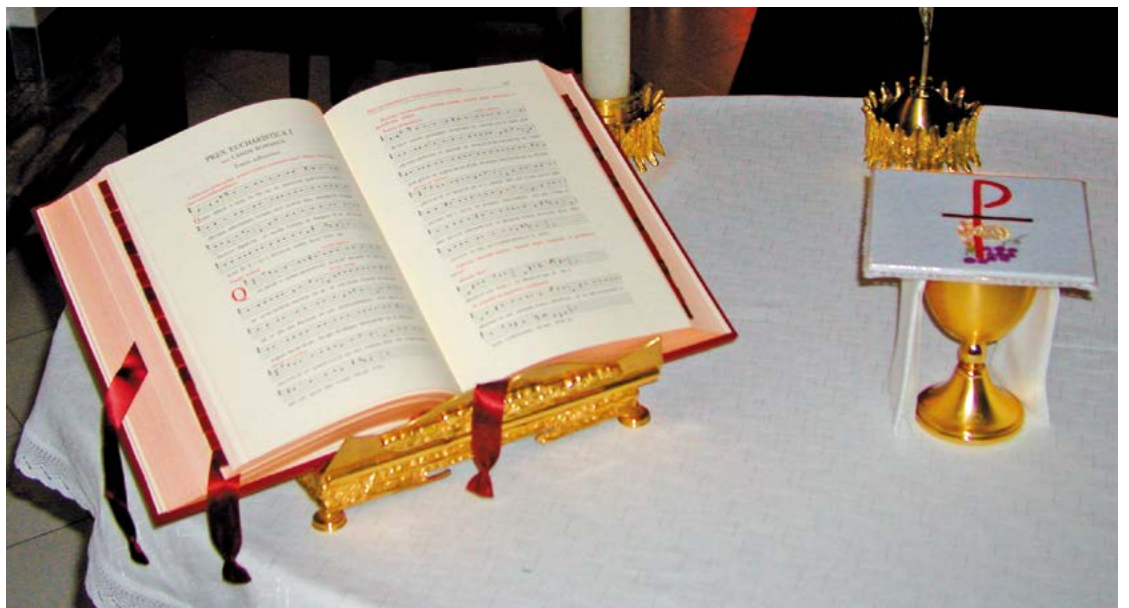
El Missal

Estimats diocesans:

Aprofitant la publicació de la tercera edició del MISSAL ROMÀ en llengua catalana, que s'ha distribuït entre les parròquies i centres de culte de totes les diòcesis de Catalunya perquè es faci servir des del I Diumenge d'Advent, us convido a una reflexió sobre el seu significat.

Com tots sabeu, el missal és un llibre que conté l'ordre i el mode de celebrar la Missa. En diem *missal romà* perquè és el llibre que inclou els textos i les normes vigents de la celebració segons el ritus romà llatí. Aquest és el que segueixen les nostres comunitats i el llibre que tots podeu veure sobre l'altar, utilitzat especialment pel celebrant. El Concili Vaticà II va propiciar l'ús de les diferents llengües pròpies per a les celebracions. Fa molts anys que a les nostres diòcesis el missal utilitzat està en llengua catalana, directament traduït del llatí, que des de fa molts segles és la llengua oficial de l'Església catòlica.

Com qualsevol llengua, evoluciona al llarg del temps, i semblava necessari revisar la traducció que es va fer al català després del Concili, als anys setanta del segle passat. El treball de revisió va començar l'any 2000, a partir de la nova edició del *Missale Romanum*. Es va dur a terme per part d'un grup de tècnics sota la direcció dels delegats diocesans de Litúrgia, que formen la Comissió Interdiocesana. Es va demanar l'opinió d'altres especialistes i dels mateixos bisbes. Després d'aquest treball inicial, que va durar diversos anys, la Comissió va presentar el resultat, amb la incorporació de les esmenes suggerides, que va ser aprovat pels bisbes de la Tarraconense el juliol de l'any 2018. Va passar el tràmit de la Conferència Episcopal, que li va donar el vist-i-plau i es va portar a Roma, a la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments que, amb un decret

del passat 22 de febrer, va confirmar la seva aprovació.

El procediment per a la revisió va ser el següent: en primer lloc es llegeix el text llatí, després, la traducció literal i, finalment, la traducció catalana en ús. Després es compara l'últim text amb l'original llatí per comprovar la fidelitat a l'original, a la llengua en què es tradueix i a la bona comprensió dels destinataris. Es pretén que el text final tingui un vocabulari intel·ligible i una sintaxi actual, de forma que tots els fidels, no només els filòlegs i els diversos experts, puguin participar amb gust en les celebracions.

El Missal és un gran volum que acostuma a estar sempre a la taula de l'altar, al costat del leccionari (conté les lectures de la Paraula de Déu), situat a l'ambó i, també, el llibre de la seu amb les diferents oracions que completen el conjunt de la celebració de la Missa.

Hi ha algunes modificacions, introduïdes i acceptades, que ajuden a aconseguir un major profit per

als qui participen en la celebració amb mots més ajustats i amb referències als sants que han sigut canonitzats recentment. S'han afegit els textos propis d'algunes solemnitats de les diòcesis de Catalunya, així com els patrons de València. En altres llengües s'ha proporcionat un volum d'una mida més petita perquè estigués a les mans de cadascun dels assistents. Són mitjans o possibilitats que permeten seguir amb més facilitat des dels bancs o els seients allò que se celebra al presbiteri amb l'única lectura per part del celebrant.

Existeixen altres llibres que s'utilitzen solament per a l'administració dels sacraments: bateigs, confirmacions, confessions, casaments i unció de malalts. Reben el nom de rituals. També hi ha un llibre per a les exèquies. Tots ells complementen el missal que ara es presenta a la comunitat cristiana.

Amb el meu afecte i comunió,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Conferència Episcopal tria nou secretari general

Els bisbes espanyols han celebrat, entre el 21 i el 25 de novembre, la seva 120a Assemblea Plenària a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE).

L'Assemblea ha elegit Mons. Francisco César García Magán com a nou secretari general per als propers cinc anys. Mons. García Magán és en l'actualitat bisbe auxiliar de Toledo i substitueix en el càr-

rec a Mons. Luis Argüello García, nomenat el novembre de 2018, però que ha presentat la renúncia després del seu nomenament, el passat mes de juny, com a arquebisbe de Valladolid. També es va aprovar la proposta de constitució i distribució del Fons Comú Interdiocesà per al 2023 i els presupostos de 2023 de la CEE i dels organismes que en depenen.

CERCA DE VOSOTROS

El Misal

Queridos diocesanos:

Aprovechando la publicación de la tercera edición del MISAL ROMANO en lengua catalana, que se ha distribuido entre las parroquias y centros de culto de todas las diócesis de Cataluña para que se utilice desde el I Domingo de Adviento, os invito a una reflexión sobre su significado.

Como todos sabéis, el misal es un libro que contiene el orden y el modo de celebrar la Misa. Lo llamamos *romano* porque es el libro que incluye los textos y las normas vigentes de la celebración según el rito romano latino. Este es el que siguen nuestras comunidades y que todos podéis ver el libro sobre el altar, utilizado especialmente por el celebrante. El Concilio Vaticano II propició el uso de las distintas lenguas propias para las celebraciones. Hace muchos años que en nuestras diócesis el misal utilizado está en lengua catalana, directamente traducido del latín que durante muchos siglos es la lengua oficial de la Iglesia católica.

Como cualquier lengua evoluciona a lo largo del tiempo, parecía necesario revisar la traducción que se hizo al catalán después del Concilio, en los años setenta del pasado siglo. El trabajo de revisión comenzó el año 2000 a partir de la nueva edición del Missale Romanum. Se llevó a término por parte de un grupo de técnicos bajo la dirección de los delegados diocesanos de Liturgia que forman la Comisión Interdiocesana. Se pidió la opinión de otros especialistas y de los mismos obispos. Tras este trabajo inicial que duró varios años la Comisión presentó el resultado, con la incorporación de las enmiendas sugeridas, que fue aprobado por los obispos de la Tarraconense en julio del año 2018. Pasó el trámite de la Conferencia Episcopal que le dio su placet y se llevó a Roma, a la Congregación para el Culto Divino y la Disciplina de los Sacramentos que, con un decreto del pasado 22 de febrero, fue confirmada su aprobación.

El procedimiento para la revisión fue el siguiente: en primer lugar se lee el texto latino, después la traducción literal y, finalmente, la traducción catalana en uso. Después se compara el último texto con el original latino para comprobar su fidelidad al mismo, a la lengua en la que se vierte y a la buena comprensión de los destinatarios. Se pretende que el texto final tenga un vocabulario entendible y una sintaxis actual de modo que todos los fieles, no sólo los filólogos y los diversos expertos, puedan participar con gusto en las celebraciones.

El Misal es un gran volumen que suele estar siempre en la mesa del altar junto al leccionario (contiene las lecturas de la Palabra de Dios), situado en el ambón y, también, el libro de la sede con las distintas oraciones que completan el conjunto de la celebración de la Misa.

Hay algunas modificaciones, introducidas y aceptadas, que ayudan a conseguir un mejor provecho para quienes participan en la celebración con vocablos más ajustados y con referencias a los santos que han sido canonizados recientemente. Se han añadido los textos propios de algunas solemnidades de las diócesis de Cataluña así como los patronos de Valencia. En otras lenguas se ha proporcionado un volumen con un tamaño más pequeño para que estuviera en manos de cada uno de los asistentes. Son medios o posibilidades que permiten seguir con más soltura desde los bancos o los asientos lo que se celebra en el presbiterio con la única lectura por parte del celebrante.

Existen otros libros que se utilizan solamente para la administración de los sacramentos: bautismos, confirmaciones, confesiones, bodas y unción de enfermos. Reciben el nombre de rituales. También hay un libro para las exequias. Todos ellos complementan el misal que ahora se presenta a la comunidad cristiana.

Con mi afecto y comunión,

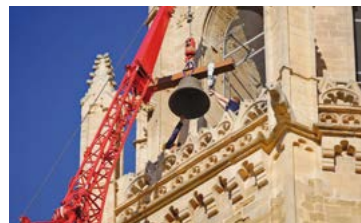
† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La campana Mònica torna al campanar de la Seu Vella

La campana Mònica torna a ser al seu lloc al campanar de la Seu Vella, vuit anys i mig després que la baixessin de la torre per restaurar-la. El 7 de maig del 2014, la Mònica sortia per primera vegada del campanar des que hi va ser col·locada l'any 1486. La campana va ser elevada des del claustre de la Seu Vella, on estava exposada des del 31 d'agost després de tornar del taller on va ser restaurada a Àus-

tria, fins dalt del campanar amb l'ajuda d'una grua amb una ploma que la va aixecar cinquanta metres. Els operaris es van encarregar de situar-la al lloc que ocupava des del segle XV i connectar de nou el martell elèctric perquè torni a tocar els quarts d'hora.

Mentrestant, tècnics de l'empresa Cyrespa Arquitectónico, SL, van iniciar el mes passat els treballs de restauració a l'interior de

l'Església de Sant Llorenç, que han d'estar enllestits el mes d'abril. Després encara quedaran actuacions a la part exterior i a les escales del campanar.

88è Concurs de Pessebres

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes ha convocat la 88a edició del Concurs de Pessebres i la 47a edició del Concurs Infantil i Juvenil.

Els concursants podran inscriure el seu pessebre, en els deu grups especificats a les seves Bases: Mestres Pessebristes, Diorames, Familiars tradicionals, Familiars artístics, Es-

dors, Originals i Playmobil. Aquesta darrera categoria és la gran novetat d'enguany motivada per la proliferació de pessebres fets amb figures d'aquesta popular joguina.

El termini d'inscripcions finalitzarà el dijous 22 de desembre, a excepció feta del grup Centres d'Ensenyament, que ja el van tancar aquest divendres 16 de desembre.

«Batejats i enviats», a l'Acadèmia Mariana

L'artista de Seròs, Angelina Miró, exposa fins al proper 2 de maig als baixos de l'Acadèmia Mariana un conjunt de dotze obres titulades «Batejats i enviats». L'exposició, que és una iniciativa d'Obres Missionals Pontifícies de Lleida, reuneix obres que combinen la fotografia, la pintura i el collage, i que tenen el baptisme i les missions com a fil conductor. L'exposició es va inaugurar el passat 24 de novembre amb presència de l'artista, d'Eva Jorge de la Delegació de Missions, i d'un nombrós públic interessat per les obres.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

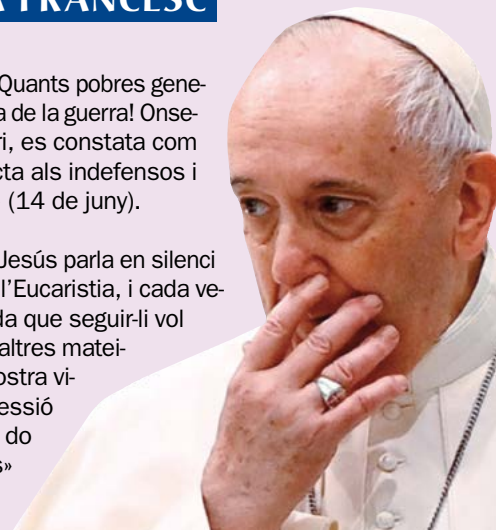

@Pontifex_es: «Estimar vol dir no sols apreciar i fer el bé, sinó abans fins i tot, en l'arrel, acollir als altres, fer lloc als altres, deixar espai als altres» (12 de juny).

@Pontifex_es: «Jesús va resumir els seus manaments en un només: "Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat" (Jn 15,12). Estimar com estima Crist significa posar-se al servei dels germans, especialment dels qui tenen més necessitat, amb el que som i el que tenim» (13 de juny).

@Pontifex_es: «Quants pobres genera la insensatesa de la guerra! Onsevilla que es miri, es constata com la violència afecta als indefensos i als més febles» (14 de juny).

@Pontifex_es: «Jesús parla en silenci en el Misteri de l'Eucaristia, i cada vegada ens recorda que seguir-li vol dir sortir de nosaltres mateixos i fer de la nostra vida no una possessió nostra, sinó un do a Ell i als altres» (16 de juny).

Campanya de Càritas: «Només l'amor ho il·lumina tot»

Un any més s'acosta Nadal i Càritas posa en marxa la seva campanya, enguany sota el lema «Només l'amor ho il·lumina tot» i que ens convida a celebrar i compartir l'alegria de l'amor convertida en Jesús fill de Déu. Avui el seu naixement és més a prop que mai dels més pobres i vulnerables. Mentre posem llums als nostres pessebres i vestim els arbres amb boles de colors, seguim camuflant en estadístiques les vides de qui més pateix, alimentant les ombres de l'oblit de la seva solitud.

Cada xifra que dona Càritas explica la història de persones reals amb veu i ànima, que lluiten per recuperar la seva dignitat, els seus drets, el seu lloc en la societat. Els informes són com les estrelles, senyals en el camí que ens permeten veure la realitat, per interpretar-la i discernir què fer-ne. Vivim un temps di-

ficil i complex en què les guerres, les onades migratòries entre països i les seqüeles de la pandèmia conviuen amb altres ombres no menys violentes i properes: la manca d'ocupació i de perspectives per a la joventut, l'escassetat d'habitatge accessible, els problemes de salut mental i la solitud que es va enquistant a carrers i llars dels nostres pobles i ciutats.

Aquest Nadal necessitem celebrar i compartir l'alegria de la nostra experiència d'estimar els altres i de sentir-nos estimats pels altres. Més enllà de les paraules i dels bons desitjos, necessitem compartir el nostre tarannà, la nostra manera de ser i d'estar amb tothom, amb qui més coneixem i també amb qui aparentment ens importa menys. Fer-ho possible només depèn de cadascú de nosaltres, perquè només l'amor ho il·lumina tot. Col·labora.

Èxit del Gran Recapte i del Xup Xup Solidari

El Gran Recapte dels Aliments, que enguany ha recuperat el seu format d'abans de la pandèmia, amb voluntaris recollint aliments als supermercats, ha superat l'objectiu de reunir més de 300.000 quilos de productes a la província de Lleida que serviran per cobrir les necessitats més urgents dels usuaris del Banc dels Aliments fins al tercer trimestre

de 2023. Es poden continuar fent donatius fins al dia de Nadal.

D'altra banda, el Xup Xup Solidari, el sopar benèfic que organitzen les societats gastronòmiques lleidatanes per recaptar fons en benefici d'Arrels Sant Ignasi, va reunir enguany 220 persones i va recaptar 9.500 € per fomentar la tasca de l'associació en l'atenció a persones en risc d'exclusió.

REFLEXIONS

La societat del rendiment

Formem part d'una societat de l'excés i de la desmesura (de la *hybris* en dirien els filòsofs grecs) que té, com a conseqüència, la fatiga, el cansament i l'esgotament mental i físic. Es parteix del supòsit que tot és possible i que, si hom és capaç de domesticar la seva ment i el seu cos, de dominar-los a la perfecció i d'extreure'n tot el seu potencial, pot assolir els propòsits que imagini.

En l'imaginari col·lectiu, s'espera que cada ésser humà sigui el més productiu i rendible possible. L'imperatiu del rendiment, portat a les darreres conseqüències, produeix el trencament de la persona, de les comunitats afectives i dels ritmes naturals de vida. Es tracta d'una autoexplotació, d'una sobrecàrrega infringida per un mateix sobre un mateix.

La lluita per excel·lir en el mercat i per sobreviure en la intensa i extensa hipercompetitivitat té, com a conseqüència, un augment de la càrrega i dels ritmes de treball. El resultat d'aquesta lògica infernal és un món que es mou veloçment i que és incapaç d'escoltar.

El temps no productiu és un temps perdut i el temps perdut està socialment censurat. ¡Prohibit perdre el temps! Qualsevol interstici que obri la ment a la meditació, a la reflexió, a la interrogació, al que Martin Heidegger anomena el pensament meditatiu, és, sistemàticament, castrat.

S'accepta el temps de desconexió, però solament com a mecanisme per recarregar les piles i tornar a l'activitat. De les tres activitats humanes descrites per Aristòtil —la contemplació, l'acció i la producció—, la primera ha quedat atrofiada i, en canvi, l'acció i la producció són hipertrofiades. El pensament instrumental ho envaeix tot i la conseqüència d'això és un esgotament mental i físic que solament es pot resistir mitjançant la ingesta de tota mena de substàncies que poden activar, de nou, la maquinària.

Com a conseqüència d'aquest sistema de vida, algunes activitats humanes, com la contemplació o l'escolta perden la seva raó de ser i subsisteixen en la marginalitat.

La dansa és un luxe en la societat del rendiment, però també ho és la conversa distesa, la lectura, la contemplació, la divagació, el gaudi musical, l'exercici de la filosofia.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Anastasi I, papa (399-401) i màrtir; sant Nemesi, màrtir; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, màrtir; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dimarts [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat

benedictí; sant Macari, prevere i màrtir.

21. ■ Dimecres [Ct 2,8-14 (o bé: So 3,14-18a) / Sl 32 / Lc 1,39-45]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prevere jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega; sant Severí, bisbe i màrtir; sant Glicerí, prevere i màrtir; sant Temístocles, màrtir.

22. ■ Dijous [1S 1,24-28 / Sl: 1S / Lc 1,46-56]. Santa Francesca-Xaviera

Cabrini, verge fundadora, patrona dels emigrants; sant Zenó o Zenon, màrtir; santa Helena, verge clarissa.

23. ■ Divendres [MI 3,1-4;4,5-6 / Sl 24 / Lc 1,57-66]. Sant Joan de Kety (1390-1473), prevere de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític.

24. ■ Dissabte [2S 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-69]. Sant Delfi, bisbe; santa Adela, abadessa; santa Irmínia, verge princesa.

25. □ Diumenge vinent, Nadal del Senyor (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Nit: Is 9,2-4.6-7 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judea. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre; santa Anastàsia, màrtir (s. IV); santa Eugènia, verge i màrtir.

Diumenge IV d'Advent (A)

COMENTARI

«La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel»

El somni de sant Josep (1643), de Philippe de Champaigne. National Gallery de Londres (Anglaterra).

Som a una setmana de Nadal. Per això les lectures ja ens apropen a la contemplació del misteri del Déu fet home. L'evangeli ens presenta el conflicte que té Josep: *Maria, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant.* Potser la pregunta que es faria Josep (suposant que coneixia ja l'embaràs de la seva esposa) seria: «soc digne de viure en una família en què la meva esposa espera un fill per obra de l'Esperit Sant i aquest fill és Fill de Déu? No vull destorbar l'obra de Déu!». *Per això es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial.* Però això és el que pensa l'home, però Déu té uns altres plans: *Josep, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa; és cert que ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.* Déu li revela la grandesa del fill que espera la seva muller, però també el seu paper: ha de posar el nom, com a pare legal, al seu fill i l'ha d'acompanyar al llarg de la seva vida. *I Josep es despertà i obedient a la veu de Déu complint el que l'àngel del Senyor li havia manat prengué [Maria] a casa com a esposa.* El nom que li ha de posar és *Emmanuel* que vol dir *Déu-és-amb-nosaltres*. Aquest és el gran misteri de Nadal: Déu que es fa un de nosaltres. I així s'acompleix el que deia la primera lectura: *La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel* (literalment «Déu amb nosaltres»). Isaïes parla d'una presència simbòlica de Déu amb nosaltres, però Jesús és realment Déu amb nosaltres. Pau parla de *la Bona Nova de Déu que es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre el qual pel seu llinatge humà nasqué de David*, (home veritable) però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu (Déu veritable). Aprofitem intensament aquesta setmana per meditar en l'amor de tot un Déu fet home per nosaltres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 7,10-14)

En aquells dies, el Senyor digué a Acáz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall com vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt al cel.» Acáz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor.» Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill i li posarà Emmanuel.»

▶ Salm responsorial (23)

R. *Ha d'entrar el Senyor, el rei de la glòria.*

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten. / Li ha posat els fonaments dins els mars, / i les bases, a les fonts dels rius. R.

Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? / Qui pot estar-se al recinte sagrat? / El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, / que no confia en els déus falsos. R.

Rebrà benediccions del Senyor, / rebrà els favors del Déu que salva. / Aquests són els qui venen a buscar-vos, Senyor, / per veure-us de cara, Déu de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 1,1-7)

Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, destinat a anunciar la bona nova de Déu, que ell ja havia promès pels seus profetes en les escriptures santes. Aquesta bona nova es refereix al seu Fill Jesucrist, Senyor nostre, el qual, pel seu llinatge humà, nasqué de David, però per l'esperit que santifica va ser constituït Fill poderós de Déu des que va ressuscitar d'entre els morts. Per ell he rebut el do de ser apòstol, missioner del seu nom a gent de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Entre aquests hi sou vosaltres, que Jesucrist ha cridat. Als cristians de Roma, estimats de Déu, cridats a ser-li consagrats, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, Pare nostre, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 1,18-24)

Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: «Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com a esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble.»

Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «La verge tindrà un fill, i li posaran Emmanuel», que vol dir Déu-és-amb-nosaltres. Josep es despertà i, complint el que l'àngel del Senyor li havia manat, la prengué a casa com a esposa.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 7,10-14)

En aquellos días, el Señor habló a Ajaz y le dijo: «Pide un signo al Señor, tu Dios: en lo hondo del abismo o en lo alto del cielo». Respondió Ajaz: «No lo pido, no quiero tentar al Señor». Entonces dijo Isaías: «Escucha, casa de David: ¿no os basta cansar a los hombres, que cansáis incluso a mi Dios? Pues el Señor, por su cuenta, os dará un signo. Mirad: la virgen está encinta y da a luz un hijo, y le pondrá por nombre Emmanuel».

▶ Salmo responsorial (23)

R. *Va a entrar el Señor; él es el Rey de la gloria.*

Del Señor es la tierra y cuanto la llena, / el orbe y todos sus habitantes: / él la fundó sobre los mares, / él la afianzó sobre los ríos. R.

¿Quién puede subir al monte del Señor? / ¿Quién puede estar en el recinto sacro? / El hombre de manos inocentes y puro corazón, / que no confia en los ídolos. R.

Ese recibirá la bendición del Señor, / le hará justicia el Dios de salvación. / Esta es la generación que busca al Señor, / que busca tu rostro, Dios de Jacob. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 1,1-7)

Pablo, siervo de Cristo Jesús, llamado a ser apóstol, escogido para el Evangelio de Dios, que fue prometido por sus profetas en las Escrituras Santas y se refiere a su Hijo, nacido de la estirpe de David según la carne, constituido Hijo de Dios en poder según el Espíritu de santidad por la resurrección de entre los muertos: Jesucristo nuestro Señor. Por él hemos recibido la gracia del apostolado, para suscitar la obediencia de la fe entre todos los gentiles, para gloria de su nombre. Entre ellos os encontráis también vosotros, llamados de Jesucristo. A todos los que están en Roma, amados de Dios, llamados santos, gracia y paz de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 1,18-24)

La generación de Jesucristo fue de esta manera: María, su madre, estaba desposada con José y, antes de vivir juntos, resultó que ella esperaba un hijo por obra del Espíritu Santo. José, su esposo, como era justo y no quería difamarla, decidió repudiarla en privado. Pero, apenas había tomado esta resolución, se le apareció en sueños un ángel del Señor que le dijo: «José, hijo de David, no temas acoger a María, tu mujer, porque la criatura que hay en ella viene del Espíritu Santo. Dará a luz un hijo y tú le pondrás por nombre Jesús, porque él salvará a su pueblo de sus pecados».

Todo esto sucedió para que se cumpliera lo que había dicho el Señor por medio del profeta: «Mirad: la virgen concebirá y dará a luz un hijo y le pondrán por nombre Emmanuel, que significa "Dios-con-nosotros"». Cuando José se despertó, hizo lo que le había mandado el ángel del Señor y acogió a su mujer.